

Centrum kultury jako przestrzeń integracji

Model domu kultury, który w dużej mierze obecnie funkcjonuje w Polsce, jest już niewystarczający w dobie szybko zmieniającego się świata i powszechnej komercjalizacji. Opierając się na doświadczeniach z czasów PRL oferują one sztywne zajęcia, program narzucony przez dyrektora, a jednakowa na przestrzeni lat, oferta nie zachęca nowych użytkowników. Ponad to przeważająca liczba ośrodków kultury nastawiona jest na użytkowników w wieku szkolnym, coraz więcej jest z myślą o osobach starszych, brakuje jednak miejsc atrakcyjnych dla osób aktywnych zawodowo. A przecież centrum kultury to miejsce kształtujące społeczeństwo.

Głównym problemem współczesnych domów kultury jest stworzenie miejsca jako atrakcyjnej alternatywy dla spędzania wolnego czasu, spełniającej potrzeby społeczeństwa, sprzyjającego integracji sąsiedzkiej oraz integracji pokoleń, stymulujące lokalną aktywność.

Duże znaczenie ma tu sposób zarządzania placówką kulturalną, zatrudnieni animatorzy, ale niebagatelną rolę odrywa także architektura, czyli kształtowanie przestrzeni sprzyjającej integracji. [1]

Centrum kultury powinno przyciągać, zachęcać do wejścia i pozostania w nim, a następnie do powrotu, aby właśnie tu spędzać wolne chwile.

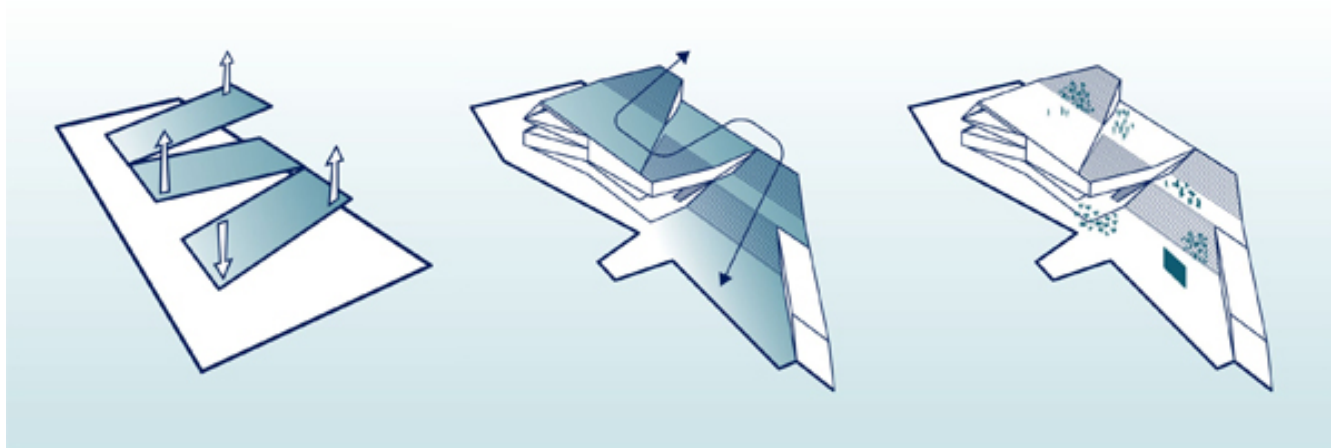
W poszukiwaniach założeń projektowych, pobudzeniu myślenia oraz inspirowaniu pomocne są ciekawe, zrealizowane obiekty.

1. Centrum Kultury w Molde

Jednym z nich jest **Centrum Kultury w Molde w Norwegi**, zaprojektowany przez duńskie biuro **3XN Architects**, oddany do użytku w 2012r. Jest to obiekt w niewielkiej, bo zaledwie 25 tys. miejscowości, ale, co ciekawe, spełnia on potrzeby zarówno dla mieszkańców na co dzień, jak również przy corocznych festiwalach jazzowych dla 100 tys. Niemalże każda powierzchnia ma kilka funkcji. Serce stanowi sala widowiskowa, podkreślona czerwonym kolorem, wokół której znajdują się inne funkcje takie jak: biblioteka, kawiarnia, przestrzeń wystawowa. Lecz przede wszystkim budynek jest w całości przestrzenią publiczną. Został zaprojektowany, że jego dach stanowią trzy biegi „miejskich” schodów, będąc tym samym amfiteatrami. Poza tym są to przestrzenie wystawowe, latem wystawiane są stoliki kawiarniane. Jest to miejsca spotkań różnych grup społecznych i różnych pokoleń. Dodatkowo schody te eksponują różne widoki, gdyż z jednej strony ukazują fiordy, z drugiej zaś dają widok na miasto oraz góry.

Written by Magdalena Iwaniuk

Wednesday, 08 May 2013 00:38 - Last Updated Friday, 07 June 2013 20:13

rys.1. Centrum Kultury w Molde, Norwegia, 3XN Architects - schemat ideowy,

źródło: <http://www.archdaily.com/279891/plassen-cultural-center-3xn-architects/> (dostęp z dnia 22.04.2013)

Ponadto, obiekt powstał w strategicznym miejscu. Pierwszy bieg schodów łączy górną i dolną część miasta, co wywołuje naturalny ruch, a duże przeszklenie umożliwia wgląd do środka, zachęca do wejścia i spędzenia tam czasu. Fascynuje mnie zabieg, który zastosowali architekci projektując schody łączące dwie części miasta. Uważam, że to prosty, ale genialny i bardzo efektowny sposób, który wykorzystuje potencjał i unikalne cechy miejsca, nadając jednocześnie obiektowi charakter centro-twórczy. Powoduje, że miejsce to staje się centrum towarzyskim. Budynek zapewnia zarówno profesjonalne warunki dla artystów występujących na festiwalu, jak też spełnia potrzeby mieszkańców na co dzień, umożliwiając im kontakt z kulturą oraz udostępniając przestrzeń do artystycznego wyrazu. Jest przykładem budynku elastycznego, dającego duże możliwości dla odbywających się aktywności.

rys.2. Centrum Kultury w Molde, Norwegia, 3XN Architects.

Written by Magdalena Iwaniuk

Wednesday, 08 May 2013 00:38 - Last Updated Friday, 07 June 2013 20:13

źródło: <http://www.archdaily.com/279891/plaasien-cultural-center-3xn-architects/> (dostęp z dnia 22.04.2013)

Budynek ten zainteresował mnie ze względu na jego podwójną przestrzeń publiczną. To, że mimo pojawienia się nowej kubatury wciąż pozostaje plac dostępny dla każdego. Dzięki temu obiekt przyciąga większe rzesze ludzi, a następnie zachęca do korzystania z jego zasobów. Pozwala oswoić się z przestrzenią i stopniowo zagłębiać się do środka, dzięki czemu funkcje obiektu mają szansę dotrzeć do szerszego grona odbiorców. Obiekt ten inspirował mnie do zastanowienia się jak w naturalny sposób wykorzystać potencjał miejsca lokalizacji projektu, a także zwraca uwagę na wykorzystanie powierzchni dachu. [2]

2. Osiedlowe Centrum Kultury w Amsterdamie

Kolejny, ciekawy obiekt o podobnej funkcji to **Osiedlowe Centrum Kultury w Amsterdamie**, zaprojektowany przez architektów z **Atelier Kempe Thill**, powstały w 2011 roku. Jest to obiekt, który powstał jako próba wyeliminowania problemów planowania urbanistycznego według zasad ustalonych na kongresie CIAM, przy jednoczesnym zachowaniu jego cech.

Budynek ten znajduje się w dużej przestrzeni między blokami, pośród bujnej zieleni, co jest charakterystyczne dla planów z powojennej odbudowy. Został on wyłoniony w ramach konkursu, którego zadaniem było stworzenie dobrze widocznego, niewielkiego, wolno stojącego budynku, wpisującego się w istniejącą zieleni przy jednoczesnym zachowaniu wymaganych odległości.

W projekcie zastosowaną ciekawą zasadą kontrastów. Parter jest całkowicie przeszklony i otwarty, piętro zaś zamknięte, ale dzięki doświetleniu przez świetliki dachowe jest tam jaśniej niż na parterze, co jest dodatkowo podkreślone zastosowanymi kolorami: biel na górze, surowa szarość na dole. Jest to także widoczny od zewnątrz: gładkie tafle szkła parteru skonstrastowane z chropowatą strukturą białych ścian drugiej kondygnacji.

rys.3. Osiedlowe Centrum Kultury w Amsterdamie, Holandia.

Written by Magdalena Iwaniuk

Wednesday, 08 May 2013 00:38 - Last Updated Friday, 07 June 2013 20:13

Written by Magdalena Iwaniuk

Wednesday, 08 May 2013 00:38 - Last Updated Friday, 07 June 2013 20:13

—

—

—